

**Triat per l'honorable conseller d'interior
el senyor Joaquim Forn.**

VERDAGUER de Joan Margarit

Abandonat i sol, en aquest quarto
que avui és un museu, agonitzava.
Alhora al mateix llit
naixien els poetes catalans
mentre una multitud que emplenava els carrers
se n'acomiadava. La pietat catòlica
i, una mitologia decadent
servien d'esquelet a una bondat
i a una compassió com les de casa meva:
rurals i violentes. Verdaguer és l'alzina
que en aquest país nostre sempre hem necessitat:
primer hi calem foc i, de seguida,
la plorem durant anys. Cremar i plorar.
La desolació de la rancúnia.
L'estimo com un fill. I és el meu pare.